

184. τάς τε τῶν Μασσαλιωτῶν ἔχει πόλεις, Ταυροέντιον, καὶ Ὀλβίαν,
καὶ Ἀντίπολιν, καὶ Νίκαιαν, καὶ τὸ ναύπαθμον τὸ Καίσαρος
τοῦ Σεβαῖοῦ, ὃ καλοῦσι Φόρον Ιούλιον. Ἰδρυται δὲ τοῦτο
μεταξὺ τῆς Ὀλβίας καὶ τῆς Ἀντιπόλεως, διέχον Μασσαλίας εἰς
ἔξχοσίους σαλίους. Ὁ δὲ Οὔαρος μέσος ἐσὶ τῆς Ἀντιπόλεως
καὶ Νικαίας, τῆς μὲν ὅσου εἴκοσι, τῆς δὲ ὅσου ἔξηκοντα σα-
λίους διέχων· ὥσθ' ἡ Νίκαια τῆς Ἰταλίας γίνεται κατὰ τὸν νῦν
ἀποδεδεγμένον δρόν, καίπερ οὖσα Μασσαλιωτῶν· ἐπετείχισαν
γάρ τὸ κτίσματα ταῦτα τοῖς ὑπερκειμένοις βαρβάροις οἱ Μα-
σσαλιῶται, τὴν γε Θαλασσαν ἔχειν ἐλευθέραν βουλόμενοι, τῆς
χώρας ὑπ' ἐκείνων κρατουμένης· δρεπήν γάρ ἐσι καὶ ἐρυμήν,
πρὸς μὲν τῇ Μασσαλίᾳ πλάτος τι μέτριον καταλείπουσα τῷ
ἐπιπέδῳ χωρίων προϊόντι δὲ ἐπὶ τὴν ἕω ποντάπασιν ἀπο-
δίλεισα πρὸς τὴν Θαλασσαν, καὶ μόλις ἐῶσα πορεύσιμον
αὐτὴν τὴν ὁδόν. Κατέχουσι δὲ τὰ μὲν πρῶτα Σαλινες· τὰ δὲ
τελευταῖα πρὸς τὴν Ἰταλίαν συνάπτοντες Λίγυες· περὶ ὧν λεχ-
θίσεται μετὰ ταῦτα. Νυνὶ δὲ τοσοῦτον προσθετέον, ὅτι, τῆς
μὲν Ἀντιπόλεως ἐν τοῖς τῆς Ναρβωνίτιδος μέρεσι κειμένης;
τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νίκαια ὑπὸ τοῖς
Μασσαλιώταις μένει, καὶ τῆς Ἐπαρχίας ἐσίν· ἡ δ' Ἀντίπολις
τῶν Ἰταλιωτίδων ἐξετάζεται, κριθεῖσα πρὸς τοὺς Μασσαλιώτας,
καὶ ἐλευθερωθεῖσα τῶν παρ' ἐκείνων προσαγμάτων.

§. 10.

Πρόκεινται δὲ τῶν σενῶν τούτων, ἀπὸ Μασσαλίας ἀρξαμέ-
νοις, αἱ Στοιχάδες νῆσοι, τρεῖς μὲν ἀξιόλογοι, δύο δὲ μικραί·
γεωργοῦσι δ' αὐτὰς Μασσαλιῶται. Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ φρου-
ρᾶν εἶχον, ιδρουμένην αὐτόθι πρὸς τὰς τῶν λιχοτηρίων ἐφόδους,
εὐποροῦντες καὶ λιμένων. Μετὰ δὲ τὰς Στοιχάδας ἡ Πλανασία

185. καὶ Λήρων, ἔχουσαι κατοικίας· ἐν δὲ τῇ Λήρωνι καὶ ἡρώόν ἐστι

τὸ τοῦ Λήρωνος κεῖται δὲ αὐτῇ πρὸ τῆς Ἀντιπόλεως. ἄλλα 185.
δὲ ἐσὶ νησίδια οὐκ ἀξια μυῆματος, τὰ μὲν πρὸ τῆς Μασσαλίας
αὐτῆς, τὰ δὲ πρὸ τῆς ἀλλής τῆς λεχθείσης ήένος. Τῶν δὲ
λιμένων, δὲ μὲν κατὰ τὸ ναυγαθμὸν ἀξιόλογος, καὶ ὁ τῶν
Μασσαλιωτῶν, οἱ δὲ ἀλλοι μέτριοι· τούτων δὲ ἐσὶ καὶ ὁ Ὁξεύς
καλούμενος λιμήν, ἐπώνυμος τῶν Ὁξεύων Λιγύων. Περὶ μὲν
τῆς παραλίας ταῦτα λέγομεν.

§. 11.

Τὴν δὲ ὑπερκειμένην αὐτῆς χώραν, μᾶλιστα γεωγραφεῖ τὰ τε
ὅρητὰ περικείμενα, καὶ οἱ ποταμοὶ· διαφερόντων δὲ ὁ Ρόδου, οὐκ
μέγιστος τε ὧν καὶ πλεῖστον ἀνάπτουν ἔχων, ἐκ πολλῶν πλυ-
ρούμενος ρευμάτων· λεκτέον οὖν ἐφεξῆς περὶ τούτων. Ἀπὸ Μασ-
σαλίας τοίνυν ἀρξαμένοις, καὶ προΐοῦσιν ἐπὶ τὴν μεταξὺ χώραν
τῶν τε Ἀλπεων καὶ τοῦ Ρόδου, μέχρι μὲν τοῦ Δρουεντία
ποταμοῦ, Σελινες οἰκοῦσιν ἐπὶ πεντακοσίους σαδίους πορθμείῳ
δὲ διαβαῖσιν εἰς Καβαλλίωνα πόλιν, ἡ ἐφεξῆς πᾶσα χώρα
Καουάρων ἐσὶ μέχρι τῶν τοῦ Ἰσαρος συμβολῶν πρὸς τὸν Ρό-
δουν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Κέμμενον συνάπτει πως τῷ Ρόδου.
Μῆκος τὸ μέχρι δεῦρο ἀπὸ τοῦ Δρουεντία, σαδίων ἐξὶν ἐπτακο-
σίων. Οἱ μὲν οὖν Σελινες ἐν αὐτοῖς τὰ τε πεδία καὶ τὰ ὑπερκε-
μενα δρη κατοικοῦσι· τῶν δὲ Καουάρων ὑπέρκεινται Ούοκόντιοί
τε, καὶ Τρικρίοις, καὶ Ἰχόνιοις, καὶ Μέδυλλοις. Μεταξὺ δὲ τοῦ
Δρουεντία καὶ τοῦ Ἰσαρος, καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ρέουσιν ἀπὸ
τῶν Ἀλπεων ἐπὶ τὸν Ρόδου, δύο μὲν οἱ περιόρρεοντες πόλιν
Καουάρων *καὶ Ούάρων*, κονῷ ρεῖθρῳ συμβαλλούσες εἰς τὸν
Ρόδουν· τρίτος δὲ Σούλγας, ὁ κατὰ Ούνδαλον πόλιν μισγό-
μενος τῷ Ρόδου, ὃπου Γυαῖος Αἰνόβαρος μεγαλη μάχη
πολλὰς ἐτρέψατο Κελτῶν μυριάδας. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ
πόλεις Αὔενιῶν, καὶ Ἀραυσίων, καὶ Ἀερία· τῷ ὅντι φησίν.

185. Ἀρτεμίδωρος ἀερία, διὰ τὸ ἐφ' ὑψους ἴδρυσθαι μεγαλου. Ή μὲν οὖν ἄλλη πᾶσα ἐξὶ πεδιάς καὶ εῦβοτος· ἢ δὲ ἐκ τῆς Ἀερίας εἰς τὸν Δρουεντίαν ὑπερβέσεις ἔχει τενάς καὶ ὑλώδεις. Καθ' δὲ συμπίπτουσιν ὁ Ἰσαρ ποταμὸς καὶ ὁ Ρόδανὸς, καὶ τὸ Κέμμενον δρός, Κοΐντος Φάβιος Μάξιμος Αἰμιλιανὸς, οὐχ ὅλαις τρισὶ μυριάσιν, εἴκοσι μυριάδας Κελτῶν κατέκοψε καὶ ἔστησε τρόπαιον αὐτῷ Λευκοῦ λίθου, καὶ νεώς δύο, τὸν μὲν Ἄρεως, τὸν δὲ Ηρακλέους. Άπὸ δὲ τοῦ Ἰσαρος εἰς τὴν Οὐίενναν τὴν τῶν Ἀλλοβρόγων μητρόπολιν, κειμένην ἐπὶ τῷ Ρόδανῷ, σάδιοι εἰσὶ

186. τριακόσιοι εἴκοσι. Πλησίον δὲ ὑπέρκειται τῆς Οὐίεννης τὸ Λούγδουνον, ἐφ' οὗ συμμίσγουσιν ἄλληλοις ὁ τε Ἄραρ καὶ ὁ Ρόδανός· σάδιοι δὲ εἰσὶν ἐπὶ αὐτὸ, πεζῇ μὲν περὶ διακοσίους διὰ τῆς Ἀλλοβρόγων, ἀνάπλῳ δὲ, μικρῷ πλείους. Ἀλλοβρογες δὲ μυριάσι πολλαῖς πρότερον μὲν ἐτράτευον, νῦν δὲ γεωργοῦσι τὰ πεδία καὶ τοὺς αὐλῶνας τοὺς ἐν ταῖς Ἀλπεσι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι κωμηδὸν ζῶσιν, οἱ δὲ ἐπιφανέστατοι τὴν Οὐίενναν ἔχοντες, κώμην πρότερον οὖσαν, μητρόπολιν δὲ δύος τοῦ ἔθνους λεγομένην, κατεσκευάσαι πόλιν. Ἰδρυται δὲ ἐπὶ τῷ Ρόδανῷ. Φέρεται δὲ απὸ τῶν Ἀλπεών οὗτος πολὺς καὶ σφοδρός· διὸ γε καὶ διὰ λίμνης ἐξιὼν τῆς Λεμάνης, φανερὸν δείκνυσι τὸ ρεῖνόν ἐπὶ πολλοὺς σαδίους. Κατελθὼν, δὲ εἰς τὰ πεδία τῆς χώρας τῆς Ἀλλοβρόγων καὶ Σεγοσιανῶν, συμβάλλει τῷ Ἄραρι κατὰ Λούγδουνον πόλιν τῶν Σεγοσιανῶν. Ρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἄραρ ἐκ τῶν Ἀλπεων, ὁρίζων Σηκουσιούς τε καὶ Αἰδούους καὶ Λίγγουας· παραλαβὼν δὲ ὕδερον τὸν Δεῦντιν, ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρῶν φερόμενον πλωτὸν, ἐπικρατήσας τῷ ὄνόματι, καὶ γενόμενος ἐξ ἀμφοῖν Ἄραρ, συμμίσγει τῷ Ρόδανῷ. Παῖδιν δὲ ἐπικρατήσας ὁ Ρόδανός, εἰς τὴν Οὐίενναν φέρεται. Συμβαίνει δὴ καταρχὰς μὲν τοὺς τρεῖς ποταμοὺς φέρεσθαι πρὸς ἄρχτον, εἶτα πρὸς δύσιν· εἰς ἐν δὲ ἥδη συμπεσόντων ρεῖνόν, παῖδιν ἄλλην καρπὸν λαβόν

γότιον φέρεται τὸ ρεῦμα μέχρι τῶν ἔκβολῶν, δεξέρευνον καὶ 186. τοὺς ἄλλους ποταμούς· κάκεῖθεν οὖδη τὴν λοιπὴν ποιεῖται μέχρι τῆς Θαλάσσης ρῦσιν. Ή μὲν οὖν μεταξὺ τῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ Ροδανοῦ, τοιαύτη τίς.

§. 12.

Τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ ποταμοῦ, Οὐώλκαι νέμονται τὴν πλείστην, οὓς Ἀρηκομικοὺς προσαγορεύουσι. Τούτων δὲ ἐπίνειον ή Ναρβῶν λέγεται· δικαιότερον δὲ οὐ καὶ τῆς ἄλλης Κελτικῆς λέγοιτο· τοσοῦτον ὑπερβέβληται τῷ πλήθει τῶν χρόνων τὸ ἐμπορεῖον. Οἱ μὲν οὖν Οὐώλκαι γειτούεύουσι τῷ ποταμῷ τῷ Ροδανῷ, τοὺς Σαλνας ἔχοντες αντιπαρθίκοντας αὐτοῖς ἐν τῇ περαίᾳ, καὶ τοὺς Καουάρους. Ἐπικρατεῖ δὲ τὸ τῶν Καουάρων δνοματία καὶ πάντας οὗτας οὖδη προσαγορεύουσι τοὺς ταύτην βαροβάρους, οὐδὲ βαρβάρους ἔτι θντας, ἀλλὰ μετακειμένους τὸ πλέον εἰς τὸν τῶν Ρωμαίων τύπον καὶ τῇ γλώττῃ καὶ τοῖς βίοις, τωας δὲ καὶ τῇ πολιτείᾳ. Ἄλλα δέ εἶς αἴδοξα ἔνθη καὶ μικρά, παρακείμενα τοῖς Ἀρηκομικοῖς μέχρι Πυρήνης. Μητρόπολις δὲ τῶν Ἀρηκομικῶν ἐξ Νέμακυσος, κατὰ μὲν τὸν ἄλλοτριον δχλον καὶ τὸν ἐμποροκόν, πολὺ Ναρβῶνος λειπομένη, κατὰ δὲ τὸν πολιτικὸν ὑπερβαλλουσα· ὑπηκόους γάρ ἔχει κώμας τέτταρας καὶ εἴκοσι τῶν ὁμοεθνῶν, εὐανδρίᾳ διαφερούσας, συντελούσας εἰς αὐτὴν, ἔχουσα καὶ τὸ καλούμενον Λάτιον· ὥστε τοὺς ἀξιωθέντας ἀγορανομίας καὶ ταμείας ἐν Νεμαύσῳ 187. Ρωμαίους ὑπάρχειν. Διὰ δὲ τοῦτο οὐδὲ ὑπὸ τοῖς προστάγμασι τῶν ἐκ τῆς Ρώμης στρατηγῶν ἐξι τὸ ἔνθυσος τοῦτο. Ίδρυται δὲ η πόλις κατὰ τὴν ὁρὸν τὴν ἐκ τῆς Ιβηρίας εἰς τὴν Ἰταλίαν, Θέρους μὲν εὔβατον οὖσαν, χειμῶνος δὲ καὶ ἔαρος, πηλώδη καὶ ποταμόκλυσον. Ταῦτα μὲν οὖν τῶν ρευμάτων, πορθμείοις περάται, τινὰ δὲ γεφύραις, ταῖς μὲν ἕγκλων πεποιημέναις, ταῖς δὲ λίθων.

246 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

γιαγ. Ποιοῦσι δὲ τὰς ἐκ τῶν ὑδάτων δυσκολίας οἱ χείμαρροι, καὶ μέχρι τοῦ Νέρους ἔσθ' ὅτε ἐκ τῶν Ἀλπεων καταφερόμενοι, μετὰ τὴν ἀπότηξιν τῶν χιόνων. Τῆς δὲ ὁδοῦ τῆς λεχθείσης, η̄ μὲν εὐθὺς ἐπὶ τὰς Ἀλπεis ἐσὶ, καθάπερ εἴπομεν, η̄ σύντομος διὰ Οὐοχούτιων η̄ δὲ διὰ τῆς παραλίας τῆς Μασσαλιωτικῆς καὶ τῆς Λιγυστικῆς, μακροτέρα μὲν, τὰς δὲ ὑπερθέσεις τὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν εύμαρες ἔχει, ταπεινουμένων ἐνταῦθα καὶ δὴ τῶν ὁρῶν. Διέχει δὲ η̄ Νέμαυσος τοῦ μὲν Ρόδανοῦ περὶ ἐκατὸν σαδίους, καθ' ὃ ἐν τῇ περαίᾳ πολίχνιον ἔστι Ταράσκων· τῆς δὲ Ναρβῶνος ἐπτακοσίους καὶ εἴκοσι. Πρὸς δὲ τὸ Κέμμενον δρός συνάπτοντες, ἐπιλαμβάνοντες δὲ καὶ τὸ νότιον πλευρὸν αὐτοῦ, μέχρι τῶν ὀκρωτηρίων, οίκοις τῶν τε Οὐαλκῶν οἱ Τεκτοσάγες καλούμενοι, καὶ ἄλλοι τινές. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἔροῦμεν ὑπερον.

§. 13.

Οἱ δὲ Τεκτοσάγες καλούμενοι τῇ Πυρήνῃ πλησιάζουσι· ἐφάπτονται δὲ μακρὰ καὶ τοῦ προσαρκτίου πλευροῦ τῶν Κεμμένων, πολύχρυσόν τε νέμονται γῆν. Εοίκασι δὲ καὶ μνατεῦσαι ποτὲ, καὶ εὐαυδρῆσαι τοσοῦτον, ὥστε, γάσσως ἐμπεσούσης, ἐξελάσαι πολὺ πλῆθος ἐξ ἑαυτῶν ἐκ τῆς οἰκείας· κοινωνῆσαι δὲ τούτοις καὶ ἄλλους ἐξ ἄλλων ἐθνῶν· τούτων δὲ εἶναι καὶ τοὺς κατασχόντας τὴν Φρυγίαν, τὴν ὄμορον τῇ Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς Παφλαγόσι. Τούτου μὲν οὖν ἔχομεν τεκμήριον, τοὺς ἔτι καὶ νῦν λεγομένους Τεκτοσάγας. Τριῶν γάρ ὅντων ἐθνῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ περὶ Ἀγκυρων πόλιν, Τεκτοσάγων λέγεται· τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἐσὶ Τρόκμοι καὶ Τολιγοβόγιοι. Τούτους δὲ διὰ τῆς Κελτικῆς ἀπωκίσθησαν, μηνύει τό γε πρὸς τοὺς Τεκτοσάγας σύμφυλον· ἐξ ὧν δὲ χωρίων ὠρμήθησαν, οὐκ ἔχομεν φράξειν· οὐ γάρ παρειλήφαμεν οἰκοῦντας τινας νυνὶ

Τρόκμους ἡ Τολιζοβούγιος ἐκτὸς τῶν Ἀλπεων, οὐτ' ἐν αὐταῖς, 187.
οὐτ' ἐντός. Εἰκὸς δὲ ἐκλελοιπέναι διὰ τὰς ἀθρόας ἀπαναγένεις,
καθάπερ καὶ ἐπ' ἄλλων συμβαίνει πλειόνων. Εἶπει καὶ τῶν ἄλλων
Βρέννου τὸν ἐπελθόντα ἐπὶ Δελφοὺς, Πραῦσόν τινές φασι
ἄλλ' οὐδὲ τοὺς Πραῦσούς ἔχομεν εἰπεῖν, δπου γῆς ὅκησαν 188.
πρότερον. Καὶ τοὺς Τεκτοσάγας δέ φασι μετασχεῖν τῆς ἐπὶ^{της}
Δελφοὺς σφατείας, καὶ τοὺς* τε* Θησαυροὺς τοὺς εὑρεθέντας
παρ' αὐτοῖς ὑπὸ Καιπίωνος τοῦ σφατηγοῦ τῶν Ρωμαίων. ἐν
πόλει Τολώσῃ, τῶν ἐκεῖθεν χρημάτων μέρος εἶναι φαστό^{τό}
προσθεῖναι δὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐκ τῶν ἴδιων οἰκων ὀντεροῦν-
τας καὶ ἔξιλασκομένους τὸν Θεόν. Προσαψάμενον δὲ αὐτῶν τὸν
Καιπίωνα, διὰ τοῦτο ἐν δυσυχήμασι κατασρέψαι τὸν βίον, ὡς
ἱερόσυλου ἐκβληθέντα ὑπὸ τῆς πατρίδος, διαδόχους δὲ ἀπο-
λιπόντα παῖδας, αἷς συνέβη καταπορνεύσεσσαι, ὡς εἴρηκε Τι-
μαγένης, αἰσχρῶς ἀπολέσθαι. Πιθανώτερος δὲ ἐστὶν δὲ Ποσει-
δῶνίου λόγος. Τὰ μὲν γάρ εὑρεθέντα ἐν τῇ Τολώσῃ χρήματα,
μυρίων που καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γενέσθαι φησί, τὰ
μὲν ἐν σπικοῖς ἀποκείμενα, τὰ δὲ ἐν λίμναις Ἱεραῖς, οὐδεμίαν
κατασκευὴν ἔχοντα, ἄλλ' ἀργὸν χρυσὸν καὶ ἀργυρόν. Τὸ δὲ ἐν
Δελφοῖς ἱερὸν κατ' ἐκείνους ήδη τοὺς χρόνους ὑπάρξαι κενὸν
τῶν τοιούτων, σεσυλημένον ὑπὸ τῶν Φωκέων κατὰ τὸν ἱερὸν
πόλεμον εἰ δὲ καὶ τι εἰλείφθη, διανείμασθαι πολλούς· οὐδὲ
σωθῆναι δὲ αὐτοὺς εἰκὸς εἰς τὴν οἰκείαν, ἀθλίως ἀπαλλάξαντας
μετὰ τὴν ἐκ Δελφῶν ἀποχώρησιν, καὶ σκεδασθέντας ἄλλους
ἐπ' ἄλλα μέρη κατὰ διχοσασίαν. Άλλ', ωσπερ ἐκεῖνός τε εἴρηκε
καὶ ἄλλοι πλείους, ἡ χώρα πολύγρυπτος οὖσα, καὶ δεισιδαι-
μόνων ἀνθρώπων, καὶ οὐ πολυτελῶν τοῖς βίοις, πολλαχοῦ τῆς
Κελτικῆς ἔσχε Θησαυρούς· μάλιστα δὲ αὐτοῖς αἱ λίμναι τὴν
ἀσυλίαν παρεῖχον, εἰς δὲ καθίεσσαν ἀργύρου, ἡ καὶ χρυσοῦ,
βάρη. Οἱ γοῦν Ρωμαῖοι, κρατήσκυτες τῶν τόπων, ἀπέδουτο τὰς

248 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

188. λίμνας δημοσίᾳ, καὶ τῶν ὡνησαμένων πολλοὶ μῦλοις εὗρου σφυρηλάτους ἀργυροῦς. Ἐν δὲ τῇ Τολώσσῃ καὶ τὸ Ἱερὸν ἦν ἄγιον, τιμώμενον σφόδρα ὑπὸ τῶν περιοίκων, καὶ τὰ χρήματα ἐπλεόνασε διὰ τοῦτο, πολλῶν ἀνατιθέντων, καὶ μηδενὸς προσ-
άπτεσθαι θαρροῦντος.

§. 14.

Ιδρυται δὲ η Τολώσσα κατὰ τὸ σενώτατον τοῦ ισθμοῦ, τοῦ διεργούντος απὸ τῆς κατὰ Ναρβῶνα Θαλάττης τὸν Ωκεανὸν, οὐ φησι Ποσειδώνιος, ἐλάττω τῶν τρισχιλίων γαδίων. Αὗτου δὲ αὐτὶ πάντων ἐπισημάννασθαι πᾶσι, ὅπερ εἴπομεν πρότερον, τὴν ὁμολογίαν τῆς χώρας πρὸς τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν Θάλατταν, τὴν τ' ἔκτος ὄμοιώς καὶ τὴν ἐντός. Εὗροι γὰρ ἂν τις, ἐπισήσας, οὐκ ἐλάχιστον μέρος τοῦδε ὑπάρχον τῆς τῶν τόπων ἀρετῆς· λέγω δὲ τὸ τὰς χρείας ἐπιπλέκεσθαι τὰς τοῦ βίου μετά

189. ῥᾷστώντος ἀπασι πρὸς ἀπανταῖς, καὶ τὰς ὀφελείας ἀνεῖσθαι κοινὰς, μαζίσα δὲ νῦν, ἡνίκα ἔγοντες σχολὴν απὸ τῶν ὅπλων ἐργάζονται τὴν χώραν ἐπιμελῶς, καὶ τοὺς βίους κατασκευάζονται πολιτικούς· ὥστε ἐπὶ τῶν τοιούτων καν τὸ τῆς προνοίας ἔργον ἐπιμαρτυρεῖσθαι τις ὃν δόξειεν, οὐχ ὅπως ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς ὃν μετὰ λογισμοῦ τινος διακειμένων τῶν τόπων. Οἱ μέν γε Ρόδανὸς πολύν τε ἔχει τὸν ἀνάπλουν, καὶ μεγάλοις φορτίοις, καὶ ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς χώρας, διὰ τὸ τοὺς ἐμπίπτοντας εἰς αὐτὸν ποταμοὺς ὑπάρχειν πλωτοὺς, καὶ διαδέχεσθαι τὸν φόρτου πλεῖστον. Οἱ δὲ Άραρ ἐκδέχεται, καὶ ὁ Δοῦρος ὁ εἰς τοῦτον ἐμβαλλων· εἶτα πεζεύεται μέχρι τοῦ Σηκουάνα ποταμοῦ· καντεῦθεν ἥδη καταφέρεται εἰς τὸν Ωκεανὸν, καὶ τοὺς Ληξοβίους, καὶ Καλέτους· ἐκ δὲ τούτων εἰς τὴν Βρετανικὴν ἐλάττων ἡ ἡμερήσιος δρόμος ἐσίν. Ἐπεὶ δὲ ἐξίν δέξις καὶ δυσσανάπλους ὁ Ρόδανος, τινὰς τῶν ἐντεῦθεν φορτίων πεζεύεται μᾶλλον ταῖς

ἀρματίζεις, δσα εἰς Ἀρουέργους κομίζεται, καὶ τὸν Λεύηρα 189.
ποταμὸν, καίπερ τοῦ Ροδανοῦ καὶ τούτοις πλησιάζοντος ἐκ
μέρους ἀλλ' ἡ ὁδὸς, πεδιὰς οὖσα καὶ οὐ πολλὴ, περὶ ὀκτακοσίους
χαδίους, ἐπάγεται μὴ χρήσθαι τῷ ἀνάπλῳ, διὰ τὸ πεζεύεσθαι
ῥᾶν. Εὐτεῦθεν δὲ Λεύηρος εὐφυῶς ἐκδέχεται· ρεῖ δὲ ἐκ τῶν
Κειμένων εἰς τὸν Λίκεανόν. Ἐκ δὲ Ναρβῶνος ἀναπλεῖται μὲν ἐπὶ¹
μαρὸν τῷ Αἴτακι, πεζεύεται δὲ πλέον ἐπὶ τὸν Γαρούναν ποταμὸν,
καὶ τοῦδε ὅσου ὀκτακοσίων, ἡ ἐπτακοσίων χαδίων· ρεῖ δὲ καὶ ὁ
Γαρούνας εἰς τὸν Λίκεανόν. Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν νεμομένων
τὸν Ναρβωνῖτην ἐπικράτειου λέγομεν, οὓς οἱ πρότερον Κέλτας
ἀνόμαζον. Ἀπὸ τούτων δὲ οἵμαι καὶ τοὺς σύμπαντας Γαλάτας,
Κελτοὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων προσαγορευθῆναι, διὰ τὴν ἐπιφέ-
νειαν, ἡ καὶ προσλαβόντων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν Μασσαλιώτῶν,
διὰ τὸ πλησιόχωρον.

ΚΕΦΑΛΗ

§. I.

Εξῆς δὲ περὶ τῶν Ἀκυῖτων ἡ λεκτέον, καὶ τῶν προσωρι-
σμένων αὐτοῖς ἐθνῶν τεσσαρεσκαιδεκαὶ Γαλατικῶν, τῶν μεταξὺ
τοῦ Γαρούνας κατοικούντων καὶ τοῦ Λείγυρος, ὃν ἔνια ἐπι-
λαμβόνει καὶ τῆς τοῦ Ροδανοῦ ποταμίας, καὶ τῶν πεδίων τῶν
κατὰ τὴν Ναρβωνῖτιν. Ἀπλῶς γάρ εἰπεῖν, οἱ Ἀκυῖται δια-
φέρουσι τοῦ Γαλατικοῦ φύλου, κατὸ τε τὰς τῶν σωμάτων κατα-
σκευάς, καὶ κατὰ τὴν γλώτταν ἔοικαι δὲ μᾶλλον Ἰβηριανοῖς.
Ορίζονται δὲ τῷ Γαρούνᾳ ποταμῷ, ἐντὸς τούτου καὶ τῆς Πυ-
ρήνης οἰκοῦντες. Εἶται δὲ ἐθνη τῶν Ἀκυῖτων πλείω μὲν τῶν
εἴκοσι μικρά δὲ καὶ ἄδοξα, τὰ πολλά μὲν παρωκεανιτικά, τὰ
δὲ εἰς τὴν μεσογαίαν, καὶ τὰ ἄκρα τῶν Κεμμένων ὄρῶν, μέχρι
Τεκτοσάγων ἀνέχοντα. Ἐπειδὴ δὲ μικρά μερὶς ἦν ἡ τοσαύτη